

להשתלט על המיפלגה. כשניסה יצחק מודעי להשתלט על המיפלגה, הוא לא ניח לו. קודם לכן ניטרל לחלוטין את יוסף תמיר. עם ר"ר אלימלך רימלט היו לו יחסים עכורים. רימלט פרש מרצונו ב־1975, אך יודעי־דבר במיפלגה הליברלית טוענים כי היה זה ארליך שתימרן אותו החוצה. רימלט הביע לא אחת את מורת־רוחו מכך שארליך מנסה לחתור תחתיו.

כאשר פרש רימלט, הפך ארליך לבעל־הבית של המיפלגה הליברלית. פעם אחת התבטא כי המיפלגה נמצאת בידיהם של גנרלים סיניים — כך כינה את גירעון פת, אברהם שריר, יצחק

לברכה, נהג להגיד לי: לעולם אל תדרוך אחרי הכבוד".

בבחירות של 1969 חלם ארליך להיות מועמד לתפקיד ראש עיריית תל־אביב. באותה תקופה נבחר יצחק ברמן לתפקיד יושב־ראש הסניף התל־אביבי, וארליך איבד מעט מהשיעור. ברמן סילק מהסניף את מנהיג הקוֹסְקָאִים, פסח זאגר, שהיה איש של ארליך. ארליך כעס מאוד, אך כדרכו לא אמר לברמן מילה. בדרג הארצי המשיך הסניף התל־אביבי לתמוך בו. באותה תקופה, כאשר רצה להיות מועמד לתפקיד ראש עיריית תל־אביב, בא אל ברמן וביקש ממנו לדבר למענו

ב־1965 טען ארליך כי בגין הוא ימני ונג', וכי עקרונותיו ודיעותיו אינם מתאימים לעקרונות המיפלגה הליברלית

עם מנהיגי המיפלגה, ספיר ורימלט. התשובה שקיבל ברמן היתה חרי־משמעית: "ארליך לא מתאים לתפקיד ראש־העירייה. הוא אינו יודע להופיע בקהל ואינו יודע להתבטא. הוא אמנם איש חרוץ, אבל בין איש חרוץ ובין תפקיד ראש־העירייה המרחק רב".

בסופו של עניין העמידו ספיר ורימלט כמועמד את מנחם סבידור. ארליך, כך מספרים, לא סלח להם על־כך עד יומו האחרון. אך יחד עם זאת לא תבע את עלבוננו בפומבי, וביקש מברמן כי ישתדל, כראש־הסניף התל־אביבי, לשכנע את ראש־המיפ"ל לנהל להכניס אותו למקום מכובד ברשימת־המועמדים לכנסת. והוא אכן נבחר כחבר־כנסת.

השפוי היחיד בממשלה

ל חסיו עם אריק שרון הם פרשה בפני עצמה. היה זה הוא שהביא את שרון למיפלגה, כשהוא זוכה לתמיכתו של רימלט. ארליך סבר כי דמותו של גבור צבאי במיפלגה של סוחרים ועורכי־דין רק תביא תועלת. אך זמן קצר אחרי שצירף את שרון לשורות המיפלגה תימרן אותו החוצה.

מדוע שינה דעתו על שרון? הדיעות על הסיבות לכך חלוקות. אחד משרי הליברלים טוען כי ארליך פחד מפני שרון. ברגע שבו קלט ארליך כי שרון הוא איש חזק מאוד, העשוי לגייס

תומכים רבים ולהפוך למיספר 1 ב־מיפלגה, הוא החליט לסלק אותו. "ארליך", כך טוען אותו שר, "הבין שאם יש שרון במיפלגה הליברלית אין ארליך".

בשלב מאוחר יותר טען ארליך כי שרון הוא איש מסוכן ביותר. לא מומן

סגן־ראש־הממשלה הביאו איתם מבית־החולים את בגדיו של הנפטר. הם נכנסו במהירות לפתח הבניין ועלו לדירה מיספר 4 שבה מתגוררת המישפחה. כאשר הגיע רכב־השרד למקום החנייה יצאו השכנים למירפסות והביטו בבאים.

בגדי המת האלמנה צילה ארליך ו־תן שברחוב פינקס בתל־אביב סמוך לחצות. כשעתיים אחרי ששימחה ארליך נפטר בירושלים. האלמנה בני מישפחה קרובים ונהגו של

ב־1981 מתפקידו כשר־הביטחון, אמר לו ארליך: "אתה מסכן את ביטחוננו ברגע ששרון יתפוס את מקומך!". עמיקם שפירא, עוזרו של ארליך, אומר: "ארליך חשש בכנות מפני שרון. הוא האמין ששרון מסוגל להשליט מישטר דיקטטורי, וכשארליך אמר

אמר ליריד: "אתה רואה כמה צדקתי או, כשסילקתי את שרון מהליברלים? תאר לעצמך את שרון עומד היום בראש מיפלגה של 18 חברי־כנסת!". הוא היה למתנגד חריף ביותר של שרון. הוא טען כי הוא שואף לדיקטטורה. כאשר פרש עזר וייצמן

בשלב מאוחר יותר טען ארליך כי שרון הוא איש מסוכן ביותר. לא מומן

עולה על הגל הנכון

כך החלה הקאריירה הפרלמנטרית של ארליך. אחרי שנבחר לכנסת, הוא התמנה כחבר ועדת־הכספים והתחיל להתפרסם. כאשר נפטר יוסף ספיר ב־1972, הפך ה"ר אלימלך רימלט, שהיה יושב־ראש ההנהלה, לראש המיפלגה, וארליך, יושב־ראש המזכירות הארצית, היה ליושב־ראש ההנהלה. לתפקיד יושב־ראש המזכירות לא נבחר איש. ארליך טען כי אין צורך לאיש את התפקיד הזה, וביטל את מוסד המזכירות.

בשלב מאוחר יותר חל משבר ביחסי ברמן־ארליך. ארליך ניסה לשכנע את ברמן לוותר על מקומו הריאלי ברשימה לכנסת, וברמן סירב. החלה ביניהם כימעת מילחמה, כאשר ארליך טוען כי ברמן מסית את חברי הסניף נגד ההנהלה. היה ברור לארליך שלא יצליח להיפטר מברמן. או שלח לברמן שליח והציע להקים מחדש את מוסד המזכירות ולמנותו כיו"ר שלה. ברמן קיבל עליו את התפקיד.

בבחירות של 1973 התקיימה ועידה של המיפלגה הליברלית. הגוש הגרול ביותר, בראשותו של ברמן, דרש שינוי שיטת הבחירות וביטול ועדת־המינויים. היה ברור כי הוא ישיג רוב. אך מה עשה ארליך? הוא עלה על הבימה ודרש את שינוי שיטת־הבחירות וביטול ועדת־המינויים. הוא גנב לברמן את ההצגה, וזכה ברוב עצום.

אחד ממנהיגי המיפלגה הליברלית, המכיר את ארליך מזה שנים רבות, אומר עליו: "ההצלחה שלו נבעה מכך שהוא היה עולה על הגל הנכון. כשהוא הבין שסרלין מאבד מכוחו, הוא ערק למחנה ספיר. אמרו עליו שהוא תכנן, תכסיסן בלתי־רגיל, שידו היתה בכל רבר. כל פעם שהיה קורה משהו, היו אומרים: פה יש האצבע של ארליך. והוא מעולם לא הכחיש".

אחד הסיפורים הידועים על ארליך היה שאם שני מטוסים יתנגשו מעל ניקראגואה, יגידו שזו האצבע של ארליך, וארליך יחייך ולא יכחיש. תכונה נוספת של ארליך: כאשר היה מסיק שמחלף מסויים אינו מצליח, הוא לא היה מתעקש. הוא פשוט לא אהב אנשים שניסו

בשעה שבכנסת נישאו נאומים ארוכים או משעממים, נהגו בגין וארליך להסתודד לעיתים תכופות, ופעמים רבות עורר הדבר את זעמם של הנואמים. שראו בכך סימן לזילזול בדבריהם. שמחה ארליך התחיל את פעילותו הפוליטית בסניף הציונים הכלליים בשנות החמישים. כשפרש אלימלך רימלט, בשנת 1975, הפך ארליך להיות בעל־הבית במיפלגה.

בלי מישקפיים ליד ראש הממשלה שימחה ארליך יושב שולחן הממשלה באולם המליאה של הכנסת. זוהי תמונה נדירה של ארליך, המסיר לרגע את משקפיו כדי לשפשף את עיניו. בזומה לבגין, לא צולם ארליך כימעט מעולם כשהוא ללא משקפיו בעלי העדשות העבות.